

04/09/16 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳ ಓಂಶಾಂತಿ 'ಅವ್ಯಕ್ತ-ಬಾಪ್‌ದಾದಾ' ರಿವೈಜ್- 11/11/81 ಮಧುಬನ

## ಬಂದುವಿನ ಮಹತ್ವ

ಇಂದು ಸ್ನೇಹದ ಸಾಗರ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲ ದೂರದೂರದಿಂದ ಓಡೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಿಲನದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲ ತಲುಪಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಇಂತಹ ಸ್ನೇಹಿ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಸ್ನೇಹದ ರಿಟರ್ನ್‌ನಲ್ಲ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಸದಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗಲೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ವಸ್ಥಾನಗಳ ಸ್ನೇಹಿಆತ್ಮರು ಈ ಮಿಲನದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಈಗಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಫರಿಶ್ಶಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಡಬಲ್ ಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು- ಸಾಕಾರಿ ಶರೀರಧಾರಿಗಳು ಈ ಧರಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು- ಆಕಾರಿ ರೂಪಧಾರಿಗಳು, ಯಾರಿಗೆ ಈ ಧರಣಿಯ ಸ್ಥಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಧರಣಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಲೈಟ್‌ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೈಟ್‌ನ ಆಸನಧಾರಿಗಳು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಹರ್ಷಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಏನೆಂದರೆ, ಸ್ನೇಹದ ಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲ ಎಷ್ಟೇ ದೂರವಿದ್ದರೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಲುಪಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ನೇಹದ ಶಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯು ಎಷ್ಟು ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆಯೋ, ಅಷ್ಟೇ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಲುಪುವ ವೇಗವು ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯರತ್ನಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ರತ್ನದ ಮಹಿಮೆಯು ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆ. ಯಾವ-ಯಾವ ಮಹಾರಥಿಗಳ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದು! ಜ್ಯೋತಿಯ ಮೇಲೆ ಪತಂಗಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು 'ಸಹಜಯೋಗಿ ಭವ'ದ ವರದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಂದುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸರಳವಾದ ಚಿಹ್ನೆಯು ಬಂದುವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಕೇವಲ ಬಂದುವಿನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಸಹ ಬಂದುರೂಪದವರಾಗಿರಿ, ನೆನಪೂ ಸಹ ಬಂದುವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಡ್ರಾಮಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದನಂತರ ಬಂದುವಿನ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಒಂದು ಬಂದುವಿನ ಚಿಹ್ನೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು, ತಂದೆ ಮತ್ತು ರಚನೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಹ ಏನಾಗಿದೆ- "ಬಂದು". ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು- 'ಬಂದುವಿನ ನೆನಪು'. ಇದೇ ಬಂದುವಿನ ಚಿಹ್ನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸದಾ ಸಹಜಯೋಗಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾದ ವಿಸ್ತಾರವಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಸಮಾವೇಶವಿರುವುದು- ಬಂದುವಿನಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೀಜ ಬಂದುವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲ ಇಡೀವೃಕ್ಷವು ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಬಂದು, ಅದರಲ್ಲ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಸಮಾವೇಷವಾಗಿದೆ. 5 ಸಾವಿರವರ್ಷಗಳ ಡ್ರಾಮಾವನ್ನು ಈಗ ಸಂಗಮದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಡ್ರಾಮಾದ ಚಕ್ರವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಅರ್ಥಾತ್ ಯಾವ ಚಕ್ರವು ಕಳೆಯಿತು ಅದನ್ನು ಫುಲ್‌ಸ್ಟಾಪ್(ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ) ಅರ್ಥಾತ್ ಬಂದುವನ್ನಿಡಿ, ಬಂದುವಾಗಿದ್ದು ಈಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಂದುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನೆಯೂ ಸಹ ಸರ್ವಬಂದುಗಳ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂಕಲ್ಪ, ಕರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ಮರ್ಜ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಬಂದುವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದು. ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯೇ ಬಂದುವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಗುಣ, ಸರ್ವಜ್ಞಾನದ ಖಜಾನೆಗಳ ಸಾಗರ..... ಆದರೆ ಸಾಗರನೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ- "ಬಂದು". ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರೆಂದರೂ ಸರ್ವರ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ- 'ಬಂದು'. ಸರ್ವಕಾರ್ಯಕರ್ತನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಬಂದುವೇ ಅಲ್ಲವೆ. ಭಲೆ ಧರಣಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಮನವರೆಗೂ ತಲುಪಿರುವುದೂ ಸಹ ಬಂದುವೇ ತಲುಪಿದೆ. ಭಲೆ ತಾವು ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೂರೂಲೋಕಗಳವರೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತೀರೆಂದರೂ ಯಾರು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ- ಬಂದು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಶಾಂತಿ ಶಕ್ತಿ, ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಬಂದುವಲ್ಲವೆ! ಬೀಜದಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವೃಕ್ಷದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಆದರೆ ವಿಸ್ತಾರದ ನಂತರ ಸಮಾವೇಶ ಯಾವುದರಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ? ಬೀಜ ಅರ್ಥಾತ್ ಬಂದುವಿನಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅನಾದಿ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿರುವುದೂ ಬಂದು. ತಾವೂ ಸಹ ಮೂರೂಕಾಲಗಳ ಜ್ಞಾನ, ಮೂರೂಲೋಕಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? "ಬಂದು". ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲಾಯಿತು ಆದರೆ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯು ಯಾರು? ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದು ಯಾರು? ಬಂದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಮಹತ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಬಂದುವಿನದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬಂದುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರಿ. ಬಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಡುತ್ತೀರಿ, ಯಾವ ಮಾತನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಿರಿ, ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ, ಬಂದುವು ಹೇಗೆ ಮಹಾನ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವಮಾತುಗಳೂ ಮಹಾನ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮಿಕಶಕ್ತಿಯೂ ಬಂದುವಾಗಿದೆ, ಅದು ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕಾರಿಯೂ ಅಣುಶಕ್ತಿ, ಬಂದುವಾಗಿದೆ. ವಿನಾಶವೂ ಬಂದುವಿನಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ, ಸ್ಥಾಪನೆಯೂ ಬಂದುವಿನಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರದ ಆದಿಯಲ್ಲೆಯೂ 'ಬಂದು'ವಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೆಯೂ ಬಂದುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆದಿ-ಅಂತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವೂ ಸಹ ಬಂದುವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು! ಒಂದು ಬಂದುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇ? ಶಾಲೆಯಲ್ಲೆಯೂ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಂದುವಿನ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನಿಡುವುದು ಸಹಜವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಯೇ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ನ್ನು ಇಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಬಂದುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೂ ಸಹಜವಾದ ಚಿಹ್ನೆಯೂ ನೆನಪಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತಾವುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ! ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾಗಿರುವುದು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಂತು ಬಹಳದೊಡ್ಡದಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಭಾವನೆಯ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಭಕ್ತಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಂತು ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ಏನನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತೀರಿ? ಬಂದು. ಇದೇ ಬಂದುವಿನ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಸಿದ್ಧಿಸ್ವರೂಪರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಹಜವೇನಾಯಿತು? ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಬಂದುವನ್ನಿಡುವುದೇ ಅಥವಾ ಆಕಾರವನ್ನು ಇಮರ್ಜ್ ಮಾಡುವುದೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜಯೋಗಿಯಾಗಿರಿ. ಬಂದುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸದಾ ಸಹಜವಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸ್ನೇಹದ ರಿಟರ್ನ್‌ನಲ್ಲ ಸಹಜಸಾಧನದ ಮೂಲಕ ಸಹಜಯೋಗಿಭವ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಜಯೋಗಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರಲ್ಲವೆ. ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವು ಬಹಳ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆಯು ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ 'ಏನು-ಏನು' ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕದ ಡೊಂಕುಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಬಂದುವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸಾರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಂದುವನ್ನು ಮರೆತು ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಸಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಬಂದುರೂಪದಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವವರು ಸಾರಯುಕ್ತ, ಯೋಗಯುಕ್ತ, ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ತುತಿ, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮವು ಸದಾ ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಂದುವಾಗದೇ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲ ಹೋಗುವವರು ಸದಾ ಏಕೆ-ಏನು ಎನ್ನುವ ವ್ಯರ್ಥಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮದಲ್ಲ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಏನನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಒಂದೇ ಮಾತು- 'ಬಂದು'. ಸಹಜವಲ್ಲವೆ? ಇದರಲ್ಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಬಂದುವಂತು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೆಯೂ ಇದೆ. ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದಿರಬಹುದು ಆದರೆ 'ಬಂದು' ಶಬ್ದವನ್ನಂತು ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತೆ? 'ಬಂದು' ಶಬ್ದವೇ ಚಮತ್ಕಾರದ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಜಾದುವಿನ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಬಂದುವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಆದೇಶ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲ್ಪದ ಚಪ್ಪಾಳೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ತಯಾರಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಂದುವಿನ ಚಪ್ಪಾಳೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಸಹ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಜೊತೆಗಾರರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಂದುವಾಗಿದ್ದು ಚಪ್ಪಾಳೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಸದಾ ಅನಾದಿ-ಅವಿನಾಶಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವಂತಹ, ಬಂದುವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸದಾ ಮಹಾನರಾಗಿರುವಂತಹ, ಬಂದುಸ್ವರೂಪದವರಾಗಿದ್ದು ಸರ್ವಖಜಾನೆಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ, ಸಾರಯುಕ್ತ-ಯೋಗಯುಕ್ತ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೆ.  
ನಿಮಿತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರೊಂದಿಗೆ:-

ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿಗಳಲ್ಲವೇ? ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿಯ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ- ಆತ್ಮಿಕ ಖಜಾನೆಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸೇವಾಧಾರಿಯೆಂದರೆ ಕೊಡುವವರು. ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- 'ಸೇವಾಧಾರಿ'. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೊಡುವವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆಗಲೇ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ! ಅಂದಾಗ ಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸುಖದಾತಾ, ಮಾಸ್ಟರ್ ಶಾಂತಿದಾತಾ, ಮಾಸ್ಟರ್ ಜ್ಞಾನದಾತ. ದಾತಾ ಆಗಿರುವವರು ಸದಾ ಸಂಪನ್ನಮೂರ್ತಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಸ್ವಯಂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಯಂನಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆಯಿದೆಯೆಂದರೆ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರು. ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿ ಎಂದರೆ ಎವರೆಡಿ ಮತ್ತು ಆಲ್‌ರೌಂಡರ್. ಆಲ್‌ರೌಂಡ್ ಸೇವಾಧಾರಿಯೇ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವು ತಮ್ಮಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಯಾರು ಸಂಪನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದರೆ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸುವುದರ

ವಿಧಿಯಾಗಿದೆ- ಸಂಪನ್ನ ಮತ್ತು ದಾತಾ ಆಗಿರುವುದು. ಇವೆರಡೂ ಮಾತುಗಳರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೇ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ದಾತನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ದಾತನೂ ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ನರೂ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಋಷಿಯಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ- ನಾವು ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಡೀವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಆತ್ಮರೇ ಸದಾ ತಂದೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತರರಾಗಿರುವಾರು, ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲವರಲ್ಲಯೂ ಕೆಲವು ಆತ್ಮರು ನಿಮಿತ್ತವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಪಾತ್ರವಿದೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿದೆ- ಇದು ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡಋಷಿಯಾಯಿತು! ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು..... ಇದು ನಮ್ಮ ಗಾಯನವಿದೆ- ಈ ಆತ್ಮಿಕ ನಶೆಯಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಸದಾ ಆತ್ಮಿಕ ನಶೆಯು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ನಮ್ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೇಹಭಾನದ ನಶೆಯಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದುತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯನಶೆಯಿಲ್ಲರುವವರು 'ಸದಾ ನಮ್ರಚಿತ್ತ'ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಮ್ಮಮುಂದೆ ಬಾಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖದಾತಾ, ನಮ್ರಚಿತ್ತ ಆತ್ಮರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿಮಾನವು ನಮ್ರಚಿತ್ತರಾಗಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸೇವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸೇವಾಧಾರಿಯ ವಿಶೇಷತೆಯೇ ಸದಾ ನಮ್ರಚಿತ್ತ, ಸ್ವಯಂ ಬಾಗಿರುವವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆಗಲೇ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಬಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿ! ಆತ್ಮಿಕ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ... ಕರ್ಮದಲ್ಲ ಆತ್ಮೀಯತೆಯು ಕಾಣಿಸಲಿ. ಸಾಧಾರಣತೆಯಿರಬಾರದು, ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿರಲಿ.

ಸಂತುಷ್ಟ ಆತ್ಮನಿಗೇ ಸೇವಾಧಾರಿಯ ಬೈಟಲ್ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಸಂತುಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸೇವೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಆತ್ಮಿಕ ಸೇವಾಧಾರಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲ, ಇಂದು ಇದಾಯಿತು, ನೆನ್ನೆ ಇದಾಯಿತು..... ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಸೇವೆಯನ್ನಂತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬಾಲ್ಯದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗ ಆ ಬಾಲ್ಯತನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಈಗ ಏನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಅದರ ರಿಟರ್ನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಯಾವುದೇ ಕಛೇರಿಯೂ ಆಗಬಾರದು. ಹಿರಿಯರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಈಗಿನವರೆಗೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೀರೆಂದರೆ, ಇಂದಿನಿಂದ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು, ಬಿಡುವನ್ನಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ, ಬಿಡುವಿಡಲಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಬಿಡುವನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಬಿಡುವನ್ನಿಟ್ಟು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸಿ- ಇದೇ ಪಾಠವನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ನಿರ್ಮಲಶಾಂತ ದಾದಿಯವರೊಂದಿಗೆ:- ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಫಲತಾಮೂರ್ತಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಸಫಲತಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ? ಯಾರೆಷ್ಟು ಹಗುರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅಷ್ಟು ಸಹಜ ಮತ್ತು ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರ್ಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ, ಹೊರೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಶಕ್ತಿಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಫಲತೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸದಾ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಡಬಲ್‌ಲೈಟ್, ವಾಯುಮಂಡಲವೂ ಲೈಟ್, ಸ್ವಯಂ ಸಹ ಲೈಟ್, ಜೊತೆಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಲೈಟ್, ಅಂದಮೇಲೆ ಲೈಟ್‌ಹೌಸ್‌ನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಂತು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನಂತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಆ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಮರ್ಜ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಶೇಕಡಾವಾರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲ ಗಮನವಿಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದೇರೀತಿ ಯಾವಾಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಆಗಲೂ ಗಮನವಿರಬೇಕು. ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವು ಒಂದುಸಮಾನವಿರಲಿ ಆಗಲೇ ಸಫಲತೆಯು ಸಹಜವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಈ ಬಾರಿ ಮೇಕದಲ್ಲ ಶಾಂತಿಕುಂಡವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಲಿ- ಇಲ್ಲ ಶಬ್ದವಿದರೂ ಶಾಂತಿಯಿದೆ. ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನುಭೂತಿಯೇ ಬದಲಾಗಲಿ. (ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲ ಬರಲಿ) ಖಂಡಿತ, ಆ ಸಮಯವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯು ಬರಲಿಲ್ಲ- ಇದಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಏನಾದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಒಳ್ಳೆಯದು- ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯಹೃದಯದವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಕವೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವಂತಹ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತರು ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮಿಲನವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಇದೂ ಸಹ ಸ್ವಯಂಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಆತ್ಮರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರದೂ ಸೇವೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಯಂನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರದೂ ಸೇವೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-  
ವಿದಾಯಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲ:-

ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಕೇಳುವುದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆಯೇ? ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಮಾತು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು- ಅದು ಯಾವುದು? ಪಡೆಯಬೇಕಾದುದನ್ನು ಪಡೆದನು, ಇನ್ನಾವ ಕೆಲಸವು ಉಳಿಯಿತು? ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು, ಏನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ? ಈಗ ಕೇವಲ ಒಂದುಮಾತನ್ನು ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ 16 ಶೃಂಗಾರಿತರಾಗಿರುವ ಅರ್ಥಾತ್ 16 ಕಲೆಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನರು. 16 ಶೃಂಗಾರವೇ 16 ಕಲೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ 16 ಕಲಾ ಸಂಪನ್ನ ಅರ್ಥಾತ್ 16 ಶೃಂಗಾರಧಾರಿಗಳಾದೀರಿ. ಈಗಿನವರೆಗೂ ಕೆಲವರು 8 ಕಲೆ, ಕೆಲವರಲ್ಲಿ 10 ಕಲೆ, ಕೆಲವರಲ್ಲಿ 11 ಕಲೆ.... ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ 16 ಕಲೆಯವರಾಗಿಬಿಡಬೇಕು, ತಮ್ಮತಮ್ಮ ನಂಬರಿನನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ 16 ಕಲೆಯವರಂತು ಆಗುವಿರಲ್ಲವೆ! ಹೇಗೆ ಅನ್ಯಧರ್ಮಗಳದೂ ಸಹ ತನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಗೋಲ್ಡನ್ ಸ್ಟೇಜ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ 16 ಕಲೆಯವರಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲವೆ! ಹೇಳುವುದು, ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಾನವಾಗಲಿ, ಆಗಲೇ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಈಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಇದೇ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇದೊಂದೇ ಇದೆ. ಇನ್ನೇನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು? ಯಾವಾಗ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ- ಈಗ ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ! ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರದೂ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇದೆ, ಆದರೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಏನು? ಒಂದುವೇಳೆ ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಇಚ್ಛೆಗಳಿಂದ 'ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯಾ' ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಂದರೆ, ಈ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕದಾದ ಅನ್ಯಇಚ್ಛೆಗಳು ಈ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

**ವರದಾನ:-ಯೋಚಿಸುವುದು, ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ**

**ಮಾಡುವಂತಹ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಭವ**

ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಸಾರವಾಗಿದೆ - ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು, ಏಳುವುದು, ಕೂರುವುದು-ನಡೆಯುವುದು ಮುಲಗುವುದರಿಂದ ಭರಿಸ್ಥಾನ ಕಂಡುಬರಬೇಕು, ಪ್ರತಿ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕತೆ ಇರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕತೆ ಕರ್ಮ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು. ಯೋಚಿಸುವುದು, ಮಾಡುವುದು, ಹೇಳುವುದು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಾನವಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗಲ್ಲ ಯೋಚನೆಯಂತೂ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಆದರೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಆಗ ಮೂರೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಿರಬೇಕು ಆಗ ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಥವಾ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ

**ಸ್ಲೋಗನ್:-ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾಗುವುದು**